

[Vilhelm Rasmussen.]

Grad i Modsætning til, hvad der er sagt fra andre Sider —, at det jo slet ikke er givet, at en Mand eller Kvinde netop virker bedst som Lærer i den Kreds af Børn, som har samme Oplevelser, som Læreren har haft i sin Barndom og Ungdom. Tværtimod, der er udmærket god Mulighed for, at en Lærer, der kommer fra Landbefolkningen, i visse Henseender kan virke særdeles heldigt i en By, medens omvendt en Lærer, der kommer fra Bybefolkningen, i visse Henseender kan virke kulturelt befrugtende i en Skole ude paa Landet.

Efter min Mening har Venstre her lagt et alt for snævert Standpunkt for Dagen; men Hemmeligheden er naturligvis, at der bag dette snævre Synspunkt ligger en økonomisk social Frygt for, at Gaardmandens Børn skal blive slaaet ud i Konkurrencen med de dygtige Børn fra Byerne og fra Storbyen København. Men jeg vil nok høre, med hvilket Argument man vil forsvare den Tanke, at Dygtigheden fra Byerne ikke skal have samme Chance for at blive Lærere som Dygtigheden ude paa Landet. I samme Grad som man kræver en saadan Fortrinsret for dem, der er født paa Landet, erkender man jo indirekte, at en lignende Fortrinsret maatte indføres for dem, der er født i Byerne, og da de ikke alle kan faa Fortrinsret, er det eneste retfærdige at give dem alle lige Ret, og det er netop det, Lovforslaget gaar ud paa.

Jeg vil dernæst gerne gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensens Udtalelser. En af disse gik ud paa, at Kravene til Optagelsesprøven var for strenge, og det er jo et af de Standpunkter, som Venstre stadig fastholder. I den Anledning vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle faa Linier, som gengiver Seminarieforsøger Vinthers Udtalelser i den store Skolekommission. Han taler om den Tid, der kræves til Læreruddannelsen, og siger saa følgende:

„Skulde dette“

— denne Uddannelse —

„fuldendes paa 3 Aar, maatte Optagelseskraevne skærpes. Taleren vilde antage, at hvis man satte Kraevne omtrent til det samme som ved den almindelige Forberedelseseksamen,“

— det er det, vi kalder Præliminæreksamen —

„vilde der herpaa kunne bygges en god tre-aarig Læreruddannelse. At sætte Kraevne paa Højde med den nuværende

Realeksamen vilde derimod neppe være tilstrækkeligt.“

Altsaa, han stiller saa store Krav, og Venstre foreslaar, at man endog skal gaa ned under dem, Minister Byskov stillede!

Dernæst paastod det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, at Venstres Repræsentanter i den store Skolekommission gjorde deres Tilslutning til det fire-aarige Seminarium afhængig af, at de fik deres Villie med Hensyn til Optagelsesprøven og de fremmede Sprog. Jeg maa tilstaa, at det i den Forbindelse er yderst mærkeligt, at der ikke staar et Muk om det i deres Betænkning, ikke en eneste Stavelse. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne her oplæse nogle ganske faa Linier, da det er et saa overmaade vigtigt Spørgsmaal, om Venstre har taget dette Forbehold eller ikke har taget det. Det drejer sig igen om de Udtalelser, som et Mindretal, Berntsen, Marie Christensen, Ejsing og Nørgaard, har fremsat, og de siger følgende:

„Mindretallet har under Arbejdet for nærværende Lovforslag fastholdt som sit Grundsynspunkt, at Lærerskolerne først og fremmest skal have til Opgave at uddanne Lærere til Folkeskolen og ikke har det Formaal at uddanne Lærere til Mellem- og Realskolen. Man erkender, at Seminarierne hidtil har gjort et frugtbart Arbejde, og naar vor Folkeskole i det store og hele har saa duelig og samvittighedsfuld en Lærerstand, som Tilfældet er, har Seminarierne ogsaa deres Del af Æren derfor. Naar man dog er med til at foreslaa en fire-aarig Læreruddannelse“ og saa kommer deres Argumentation, som er læst op mange Gange her i Rigsdagen, og hvad der derefter siges om Optagelsesprøven og de fremmede Sprog, indeholder ikke en Stavelse Forbehold vedrørende den fire-aarige Læreruddannelse.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, at det forbavtede mig, at det ærede Medlem under sin Bevisførelse for, at det vilde være uheldigt, hvis det indtraf, hvad der jo allerede mange Gange er indtruffet, at en ung Mand eller ung Pige gaar lige fra Realeksamen ind paa Seminarier og derfra ud i det praktiske Liv, ikke gjorde opmærksom paa, at man uden den allermindste Risiko ser det samme Fænomen ved Uddannelsen til Præster. Der er ingenting i Vejen for, at Præsten kan gaa fra Gymnasiet til Universitetet og derfra ud i Livet, og jeg har aldrig hørt nogen beklage sig over det.

Den unge Pige, der gaar ind paa et af Hr. J. C. Christensens Gymnasier, kan for-